

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 30 oktober 2008 in zaak nr. 08/36909 in het geding tussen:

(

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 oktober 2008 is _____ (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 november 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

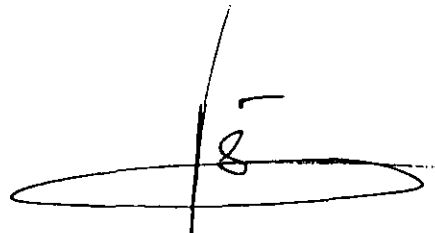
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 november 2008

452.

Verzonden: 21 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a vertical line extending upwards from the center. The signature is written over a faint, horizontal oval-shaped line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

• Flevoland

122
9

Postadres Postbus 281
8200AG LELYSTAD

Regie Flevoland
Korpsonderdeel 25 VRP District Noord
Behandeld door A.B. Sterk
Telefoon 0320-211025
Fax 0320-211095
V-nummer / Zaak / Zaak - 10/10/2008
Datum 10/10/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

registratie in INDIS	mdw	CP
	unit	32V
	datum	10-10-2008
IND locatie		
IND ontvangst- datum	10 OKT 2008	
dossiernummer 7520003007		
invoer- controle	mdw	CP
	unit	32V
	datum	10/10

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Alwin Bernhard Sterk, inspecteur van het regionaal politiekorps Flevoland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Nederland
Nationaliteit(en) : Onbekend, Onbekend
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Lelystad
Datum : 10/10/2008
Tijd : 11:40 uur.

V.nr.

Pagina 1 van 2

0320211250

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
A. E. Sten

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Rechtbank 's-Gravenhage

**Nevenzittingsplaats Assen
afdeling vreemdelingenzaken**

Postadres: postbus 200, 9400 AE Assen

AAANTEKENEN
[ ] PER FAX ((038) 422 23 71)

**Roza Advocaten
tav de heer mr. C.F. Roza
Postbus 1092
8001 BB Zwolle**

Bezoekadres
Brinkstraat 4
9401 HZ Assen
Telefoon (0592) 33 94 06
Fax (0592) 339 347
Bankrekeningnr.: 1929 25 760

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp
Justitiënummer

**Bewaringszaken
dhr R. de Boer
(0592) 33 93 62
(0592) 33 93 88
30 oktober 2008
procedurenummer 08 / 36909 VRONTN R06 S4 G19**

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

de procedure van

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 08/36909 VRONTN S4

Uitspraak van 30 oktober 2008 op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren
van onbekende nationaliteit,
IND-dossiernummer: 2530.01.4463,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. C.F. Roza, advocaat te Zwolle,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. D.A. Riezebos,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 10 oktober 2008 is eiser op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 in bewaring gesteld.

Eiser heeft op 14 oktober 2008 beroep ingesteld tegen dit besluit waarbij is verzocht om opheffing van de bewaring onder toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 23 oktober 2008. Eiser is aldaar niet in persoon verschenen, omdat hij weigerde zich naar de zitting te laten aanvoeren. Eiser heeft een afstandsverklaring ondertekend. Eiser heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. D. Dorst, advocaat te Amsterdam, ter waarneming van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Overwegingen

Eiser is op 7 oktober 2008 op heterdaad aangehouden op verdenking van inbraak in een woning. Nadat het strafrechtelijk belang op 10 oktober 2008 was komen te vervallen, is eiser heengezonden en gelijktijdig overgedragen aan de vreemdelingendienst. Vervolgens is eiser diezelfde dag in vreemdelingenbewaring gesteld.

Beoordeeld dient te worden of de toepassing of de tenuitvoerlegging van de maatregel van

Zaaknummer: AWB 08/36909 VRONTN S4

2

bewaring in strijd is met de wet dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

De rechtbank stelt vast dat eiser op 10 oktober 2008 te 10.00 uur is heengezonden vanuit het strafrecht en gelijktijdig is overgedragen aan de vreemdelingendienst. Vervolgens is eiser overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor en aldaar opgehouden. Dat eiser wellicht, zoals de in het proces-verbaal genoemde tijdstip van ophouding doet vermoeden, niet is overgebracht, omdat hij reeds op een plaats bestemd voor verhoor was, maakt niet dat de ophouding onrechtmatig is en dat de daaropvolgende inbewaringstelling onrechtmatig moet worden geacht. Bovendien heeft eiser op geen enkele wijze gesteld, laat staan onderbouwd, dat hij hierdoor in zijn belangen is geschaad. Naar het oordeel van de rechtbank is de procedure leidend tot het besluit tot oplegging van de maatregel in overeenstemming met de wettelijke vereisten, zodat de bewaring niet op die grond onrechtmatig is.

De rechtbank stelt vervolgens vast dat niet in geschil is dat eiser niet rechtmatig in Nederland verblijft, zodat hij valt onder de in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 genoemde categorie vreemdelingen. De maatregel berust aldus op de juiste grondslag.

Verweerder heeft terecht vastgesteld dat eiser niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000. Voorts heeft verweerder vastgesteld dat eiser veroordeeld is voor het plegen van een misdrijf en verdacht wordt van met plegen van een misdrijf. De enkele omstandigheid dat eiser ontkent dat hij iets te maken heeft met het misdrijf waarvan hij wordt verdacht, maakt niet dat hij niet langer verdacht wordt van het plegen van een misdrijf. De omstandigheid dat eiser mogelijk in Nederland is geboren en verweerder al heel lang weet dat eiser niet rechtmatig in Nederland verblijft en op de hoogte is van het feit dat hij is veroordeeld voor het plegen van een misdrijf, en eiser al die tijd heeft gedoogd, maakt naar het oordeel van de rechtbank niet dat het standpunt van verweerder dat er aldus vrees voor onttrekking aan de voorgenomen uitzetting bestaat, de rechterlijke toets niet kan doorstaan. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder daarbij tevens kunnen overwegen dat het belang van de maatregel tevens gelegen kan zijn in het voorkomen van mogelijke verdere inbreuken op de openbare orde door eiser. De rechtbank verwijst daartoe naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 23 februari 2006, nr. 200600509/1, gepubliceerd in de JV 2006/151.

Ten aanzien van de uitzetting heeft verweerder ter zitting aangegeven dat thans een onderzoek is uitgezet buiten de landsgrenzen van Nederland om te bezien of eiser wellicht in de systemen van die landen voorkomt. Blijkens het proces-verbaal van bevindingen van 21 oktober 2008 betreft het hier Duitsland, Oostenrijk, Tsjechië, Slowakije, Bosnië, Servië, Macedonië, Kroatië, Hongarije, Bulgarije, Roemenië, Slovenië, Albanië, Montenegro en Italië. Voorts blijkt uit dit proces-verbaal dat er informatie is dat eiser vermoedelijk de valse naam _____, geboren _____ heeft gebruikt en dat hij in 1998 samen met zijn broer _____ en zijn vader _____ is uitgezet naar Duitsland. Vorenstaande is voor verweerder aanleiding om bij de afdeling Bijzondere Onderzoeken bij de IND te Zwolle een onderzoeksverzoek naar deze uitzettingen in te dienen.

De rechtbank ontgaat niet dat hier sprake is van een bijzonder geval, gezien de familieachtergrond van eiser, maar dat maakt niet dat nu al zou moeten worden geoordeeld dat er geen zicht op uitzetting is.

Zaaknummer: AWB 08/36909 VRONTN S4

3

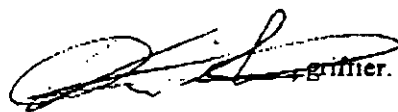
Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 Vw 2000 niet onrechtmatig is. Het beroep dient ongegrond te worden verklaard. Het verzoek om schadevergoeding dient derhalve te worden afgewezen.

Beslissing

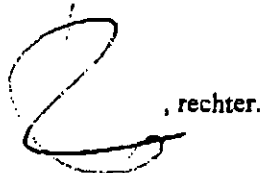
De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gewezen door mr. T.M.L. Veen, rechter, in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters, griffier.

griffier.

, rechter.

Uitgesproken in het openbaar op 30 oktober 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat op grond van artikel 95 Vw 2000 hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Verzonden: 30 OCT 2008

ROZA ADVOCATEN B.V.

advocaten & procureurs

Mr. C.F. Roza

Mw. Mr. T.H. Dijkstra

Raad van State
Afdeling hoger beroep
vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's - Gravenhage

zaaknaam / Immigratie- en Naturalisatiedienst
zaaknummer 20080423
cliëntnummer 10776
datum 5 november 2008
uw kenmerk

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	✓
0.5 NOV 2008	
ZAAKNR.	Laagodooff
AAN:	V3
BENADELIG:	DR: FR:

Edelachtbare heer/mevrouw,

Bij deze zend ik u, in vijfvoud, een hoger beroepschrift. Ik zend u tevens een exemplaar per fax vooruit.

Met de meeste hoogachting
uw dw.,

adres
Van Nahuysplein 17a
8011 NC Zwolle

C.F. Roza

correspondentie
uitsluitend richten aan
Postbus 1092
8001 BB Zwolle
met vermelding van
zaaknummer

telefoon
038 - 421 61 91
fax

038 - 422 23 71
e-mail

roza.advocaten@balienet.nl

Bijlage: toevoeging

*Aan de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG*

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
05 NOV 2008	
ZAAKNR.	
ADRES	
BEKENDMAKING	NR:

Hoger beroep ingevolge de Vreemdelingenwet 2000 (vreemdelingenbewaring)

Geeft eerbiedig te kennen :

geboren op , van onbekende nationaliteit, thans verblijvende in de P.I. Zaandam, verder te noemen appellant, te dezer zake vertegenwoordigd door en domicilie kiezende bij zijn advocaat mr. C.F. Roza, advocaat te Zwolle, kantoorhoudende aan het Van Nahuysplein 17 te Zwolle (8011 NC), telefoon: 038-4216191, telefax: 038-4222371, die voorts verklaart door appelland tot het instellen van dit hoger beroep tegen de beslissing van 30 oktober 2008, verzonden op diezelfde datum van de rechtbank 's-Gravenhage, z.p. Assen (registratienummer AWB 08/36909 VRONTN S4 bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd, zulks conform artikel 70 van de vreemdelingenwet, geeft het navolgende te kennen:

Appellant heeft op 14 oktober 2008 tijdig beroep ingevolge de vreemdelingenwet ingesteld bij de rechtbank 's Gravenhage tegen de beslissing van 10 oktober 2008 van de Staatssecretaris van Justitie (Immigratie-en Naturalisatiedienst) te 's-Gravenhage om hem de maatregel van bewaring op te leggen welke maatregel hierbij wordt overgelegd.

Bij uitspraak d.d. 30 oktober 2008 (registratienummers AWB 08/36909 VRONTN S4) heeft de rechtbank 's-Gravenhage, z.p. Assen dit beroep geheel ongegrond verklaard, welke uitspraak appellant op diezelfde datum is toegezonden. Een afschrift van deze uitspraak en de pleitnotitie bij de rechtbank is bijgevoegd.

Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak van de rechtbank en komt daartegen bij uw afdeling in hoger beroep.

Appellant voert ter onderbouwing van haar hoger beroep de volgende grieven aan tegen genoemde uitspraak:

Grief I

Ten onrechte heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Assen in de beslissing van 30 oktober 2008 (registratienummers AWB 08/36909 VRONTN S4) overwogen :

Verweerder heeft terecht vastgesteld dat eiser niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000. Voorts heeft verweerder vastgesteld dat eiser veroordeeld is voor het plegen van een misdrijf en verdacht wordt van het plegen van een misdrijf. De enkele omstandigheid dat eiser ontkent dat hij iets te maken heeft met het misdrijf waarvan hij wordt verdacht, maakt niet dat hij niet langer verdacht wordt van het plegen van een misdrijf. De omstandigheid dat eiser mogelijk in Nederland is geboren en verweerder al heel lang weet dat eiser niet rechtmatig in Nederland verblijft en op de hoogte is van het feit dat hij is veroordeeld voor het plegen van een misdrijf, en eiser al die tijd heeft gedoogd, maakt naar het oordeel van de rechtbank niet dat het standpunt van verweerder dat

er aldus vrees voor onttrekking aan de voorgenomen uitzetting bestaat, de rechterlijke toets niet kan doorstaan. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder daarbij tevens kunnen overwegen dat het belang van de maatregel tevens gelegen kan zijn in het voorkomen van mogelijke verdere inbreuken op de openbare orde door eiser. De rechtbank verwijst daartoe naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 23 februari 2006, nr. 200600509/1, gepubliceerd in de JV 2006/151.

En voorts heeft de rechtbank nagelaten te beslissen op het verweer (samengevat) dat er een verblijfsalternatief is.

Toelichting

In de maatregel van bewaring wordt overwogen dat de maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene :

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf

De vraag is dus of de openbare orde zulks vordert met het oog op uitzetting. Hiervan is slechts sprake indien het vreemdelingen betreft van wie er aanwijzingen zijn voor het vermoeden dat zij zich aan uitzetting zullen onttrekken. De aanwijzing dat hij zich aan uitzetting zal onttrekken kan m.i. niet volgen uit het feit dat hij veroordeeld is voor het plegen van misdrijven en nu verdacht wordt – zij het ten onrechte – van een strafbaar feit. Dat staat ook niet in de wet en/of in de vreemdelingencirculaire. In de maatregel is het vermoeden van onttrekking gebaseerd op deze misdrijfaspecten en dat kan de beslissing noch direct noch indirect dragen terwijl uit de beweerde misdrijven c.q. veroordelingen ook niet kan worden afgeleid dat er gevaar voor onttrekking is. In de vreemdelingencirculaire staat oom expliciet dat de bewaring niet mag worden toegepast voor strafvorderlijke doeleinden. Weliswaar staat er dat de openbare orde de bewaring kan vorderen als de criminele antecedenten van de vreemdeling daartoe aanleiding geven in casu is dat niet aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegd. Dan mag het er ook niet ingelezen worden. Wat rest is dus als enige relevante grond dat appellant niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 vreemdelingenbesluit. Het enkel feit dat deze indicatie zich voordoet impliceert niet per definitie dat er een grond voor bewaring is. Bezien zal moeten worden of de bewaring door de openbare orde met het oog op uitzetting wordt gevorderd.

De rechtbank is op deze aspecten niet althans onvoldoende gemotiveerd ingegaan en in ieder geval kan de onderbouwing de bestreden beslissing niet dragen. Wellicht ten overvloede en herhaald. Appellant is de zoon van [redacted]. Zji kwam in de zeventiger jaren naar Nederland als deel van een grote zigeunerfamilie. Haar ouders hebben uiteindelijk de Nederlandse nationaliteit gekregen evenals haar drie broers en haar twee zusters. [redacted] kreeg een relatie met ene [redacted] waaruit een kind is geboren t.w. [redacted] op [redacted] te [redacted]. Zij kreeg toen geen vergunning. Zij kreeg vervolgens een relatie met ene [redacted] waaruit onder meer [redacted] waar het vandaag om gaat is geboren. (in de stukken staat dat zijn vader [redacted] was maar [redacted] is de opa van zijn vrouw en niet zijn vader) [redacted] was evenals [redacted] en [redacted] illegaal en is op enig moment uit haar leven verdwenen. Van de geboorte van [redacted] is geen aangifte gedaan bij de burgerlijke stand

zodat hij eigenlijk niet bestaat. zou net als zijn broer geboren zijn in waar toen een kamp(je) was. Hoe dan ook op 14 juni 1999 won een procedure bij de rechtbank. Uiteindelijk echter leidde dat niet tot een verblijfstitel omdat de staatloosheid niet bewezen kon worden en overigens ongewenst werd verklaard.

In de beschikking staat in ieder geval dat het gaat om en haar kinderen waaronder zodat verweerder erkent dat i haar zoon is. Hij was toen 15 jaar oud. De procedure is vervolgens voortgezet maar heeft geen succesvol vervolg gekregen omdat de ongewenstverklaring daaraan in de weg stond. Zou die ongewenstverklaring er niet zijn geweest dan zou een vergunning tot verblijf op grond van het toenmalige driejarenbeleid hebben gehad. De Vreemdelingendienst, de Immigratie- en Naturalisatiedienst en de gemeente Lelystad hebben altijd geweten dat ook de andere kinderen en overigens moeder i in Nederland was en wat status was. Desalniettemin hebben zij i niet (eerder) in vreemdelingenbewaring gesteld maar gedoogd.

Wat men ook van moge denken het is toch triest dat hij in Nederland uit een illegale moeder is geboren, nimmer verblijf heeft gehad, eigenlijk niet bestaat en dus ook geen kant op kan. Hij heeft geen land, afgezien van Nederland waar hij zijn leven lang gewoond heeft, waar hij zich mee kan identificeren of waarvan hij kan zeggen daar kom ik vandaan. Waar zijn moeder vandaan komt althans welke nationaliteit zij heeft is eveneens onduidelijk. School etc. zit er niet in. Hij bestaat immers administratief niet.

Vast staat echter dat hij zijn hele leven in Nederland is geweest. In die hele periode is hij gedoogd en door de langdurige gedoogsituatie, de bekende onmogelijkheid om moeder uit te zetten en dus ook de kinderen lijkt een onderzoek naar mogelijkheden 22 jaar na zijn geboorte enigszins laat en illusoir. Daar komt bij dat er geen eerdere pogingen tot onttrekking zijn geweest en hij telkens ook ongemoeid is gelaten. In ieder geval is het m.i. onvoldoende om hem thans vast te houden en in vreemdelingenbewaring te stellen.

Appellant heeft nog aangevoerd en daar is de rechtbank ten onrechte niet op ingegaan dat hij een alternatief verblijf heeft hetgeen ook een beheersbaar alternatief is waar hij al tijden woont.

GRIEF II

Ten onrechte heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Assen in de beslissing van 30 oktober 2008 (registratienummers AWB 08/36909 VRONTN S4) overwogen :

De rechtbank stelt vast dat eiser op 10 oktober 2008 te 10.00 uur is heengezonden vanuit het strafrecht en gelijktijdig is overgedragen aan de vreemdelingendienst. Vervolgens is eiser overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor en aldaar opgehouden. Dat eiser wellicht, zoals de in het proces – verbaal genoemde tijdstip van ophouding doet vermoeden, niet is overgebracht, omdat hij reeds op een plaats bestemd voor verhoor was, maakt niet uit dat de ophouding onrechtmatig is en dat de daaropvolgende inbewaringstelling onrechtmatig moet worden geacht. Bovendien heeft eiser op geen enkele wijze gesteld, laat staan onderbouwd, dat hij hierdoor in zijn belangen is geschaad. Naar het oordeel van de rechtbank is de procedure leidend tot het besluit tot oplegging van de maatregel in overeenstemming met de wettelijke vereisten, zodat de bewaring niet op die grond onrechtmatig is.

Toelichting

Appellant heeft aangevoerd dat de vreemdelingenbewaring onrechtmatig is omdat de ophouding en overbrenging niet kan kloppen. Volgens verweerder is _____ op 2008 te 10.00 uur door een (hulp)officier van justitie heengezonden en direct aansluitend op grond van artikel 50, tweede of derde lid van de Vreemdelingenwet 2000 overgebracht naar een plaats van verhoor zijnde arrestantenhuis Lelystad te Lelystad waar hij op 10 oktober 2008 om 10.00 uur door L.C. de Vries, brigadier van politie werd opgehouden..

Alles staat op 10.00 uur en m.i. is dat echt onmogelijk. Niet al deze handelingen kunnen tegelijk om 10.00 uur geschied zijn. Alsdan is de heen-zending, overbrenging en ophouding een ononderbroken handeling geweest en derhalve is er van directe aansluitendheid geen sprake. Hij is dan tijdens de strafrechtelijke detentie overgebracht en opgehouden althans het blijft volstrekt onduidelijk hoe de gang van zaken is geweest. De termijn ophouding neemt een aanvang op het moment dat de vreemdeling is overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor. (Raad van State, 28 november 2001, JV, 2002/46) Uit het proces verbaal lijkt te volgen dat hij daar al was. Dan is er dus geen overbrenging geweest. (In het p.v. van overbrenging wordt echter gezegd dat hij is overgebracht) Het lijkt op een papieren standaardformule zoals dat lang geleden in het strafrecht bij de uitreiking van dagvaardingen steeds op hetzelfde tijdstip gebeurde en werd afgestraft. Het komt mij voor dat die gang van zaken verkeerd is. Er moet juist voor gewaakt worden dat maar wat wordt ingevuld en het geen sanctie heeft omdat de belangenafweging zich daartegen verzet. Daar komt bij dat al bekend was dat hij onrechtmatig in Nederland was en zijn identiteit stond eveneens vast. (Hij was ambtshalve bekend) Er was derhalve geen reden voor overbrenging en verhoor hij kon gelijk in bewaring worden gesteld. Daarvoor hoefde hij noch opgehouden noch overgebracht worden omdat hij kennelijk al daar was waar hij naar overgebracht werd. Als hij moest worden overgebracht naar een plaats voor verhoor of gehoor in het kader van de inbewaringstelling dan suggereert dat een verplaatsing. Als die er niet is geweest (alles om 10.00 uur) dan is de vraag wat er dan gebeurd is. _____ meent in ieder geval dat de onrechtmatige gang van zaken vooraf de bewaring onrechtmatig maakt en hij in vrijheid moet worden gesteld met toekenning van een schadevergoeding deswege.

De rechtbank heeft dit afgewezen omdat volgens de rechtbank het vermoeden bestaat dat appellant zich al op een plaats bestemd voor verhoor bevond en daarom is het niet onrechtmatig. Appellant meent dat zo'n beslissing niet kan worden gegrond op het vermoeden dat het wel goed was en hij zich kennelijk al daar bevond waar hij zou moeten zijn. Het moeten concrete en vaststaande feiten zijn en geen vermoedens van de rechtbank. Daar komt nog bij dat het politiebureau en de plaats waar iemand wordt gedetineerd daadwerkelijk uit elkaar liggen zodat ook een ander vermoeden kan bestaan namelijk dat er een standaardformulering is gebruikt maar appellant feitelijk van het ene naar het andere gebouw is gebracht.

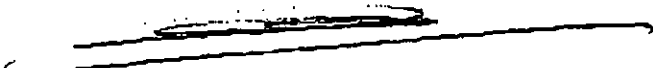
In de tweede plaats heeft de rechtbank gezegd er geen belangen zijn geschaad althans dat niet gesteld of aangevoerd is. Appellant meent wel in zijn belangen te zijn geschaad en heeft dat ook (impliciet) aangevoerd en zelfs schadevergoeding gevraagd. Belangrijker is echter dat de toets ook een ambtshalve is en voorts het juist in het belang van de openbare orde en de geloofwaardigheid van de regels en het rechtssysteem is dat ook verweerder zich aan de regels houdt en geen feitelijke onmogelijkheden creëert die met de mantel der liefde geheten "de vreemdeling is niet in zijn belangen geschaad" bedekt worden. Of appellant nu wel of

niet op de bestemde plaats was feit is dat wat er in het proces-verbaal etc. staat feitelijk niet kan.

Onder verwijzing naar het gestelde en de overige gedingstukken verzoekt appellant Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de beslissing van de rechtbank te vernietigen alsmede te beslissen dat de bewaring onrechtmatig is althans dat de rechtbank een nieuwe beslissing zal hebben te nemen met inachtneming van uw uitspraak..

Voorts verzoekt appellant Uw Afdeling de Staat der Nederlanden te veroordelen in de kosten die appellant in verband met de behandeling het beroep bij de rechtbank en van het hoger beroep bij Uw afdeling heeft moeten maken.

Zwolle, 5 november 2008

C.F. Roza (bepaaldelijk gevolmachtigde in dit hoger beroep)

Met verzoek om ambtshalve toevoeging